

rēdnu Žeſu ſowu pŕedkpočaſu ſa młode
a stare

- I. We joko ſazaržanu pscheschiwo Boga.
- II. We joko ſazaržanu pscheschiwo tomu
blischemu, a
- III. We joko ſazaržanu pscheschiwo ſebe ſamemu.

Žeſus, běz pŕedk naš how ten ſchežki zaſ, a my nezomy
kemužiſh, i pilnoſcju ſa tebu chyžiſh; wež naš ſa ruku k naſhom
Boſchzoju! Amen.

- I. Žeſus jo młodym a starym jadnu rēdnu
pŕedkpočaſu wostawił k pŕednemu we ſwojom
ſazaržanu pscheschiwo Bogu.

Kak pak jo Žeſus pscheschiwo Bogu ſe ſazaržał?

Won jo jadnu woſebniu a wielku luboſcž hopočaſał
k tej ſławnej Božeſ ſlužbe. Tuž we ſwojom diwanastem
lęſche žeſcho won ſe ſwojima ſtaręſchyma goręſ do Jeru-
ſalema na ten jatschowny ſwężeń, aby won Bogu we
tom templu ſlužył, a ako joko ſtaręſchej ſe roſchischtej
ſ Jeruſulema do Nazaretha, ga ſawoſta Žeſus we Jeruſa-
leme, žeſcho do togo temple, poſluchascho tam a pscha-
ſhascho tych huzabnikow. A tak jo won tež poſdzej Bogu
ſlužył, ten ſwęthy žen ſwęſchil a pilne k Bogu ſe modlił
Luc. 4, 16. Gtym jo won tu tſcheschu kaſu dopoſnił.

Žeſus jo pscheschiwo Bogu dalej tak ſe ſazaržał, až
won jomu jadnu dopoſtonu poſluſhnoſcž hopočaſał jo.
Tu ſamu dajo won k poſnaſchu psches te ſłowa, gaž won